

[Holger Hansen.]

ikke ville søge dette lovforslag gennemført, medmindre der kunne skabes et bredt flertal for det eller stod et enigt folketings bag. Jeg må i dag trække denne tak tilbage. Nu har vi efter forskellig vaklen frem og tilbage af regeringen og af den højtærede Grønlandsminister fået denne sag til anden behandling, og det er meningen, som vi har hørt det ærede medlem hr. Dupont sige det, at flertallet vil vedtage lovforslaget ved tredje behandling.

Jeg vil gerne understrege, at vor stilling i oppositionen jo ganske klart har været den, som vi har udtrykt i betænkningen, at vi kan tilslutte os ønsket om, at Grønlands geologiske undersøgelse, der ikke hidtil har haft nogen fast status, får en sådan. Det vil altså sige, at vi er enige i, at der skal være et fastere grundlag at arbejde på for de mennesker, som arbejder dygtigt på dette videnskabelige område. Men vi er uenige med den højtærede Grønlandsminister og flertallet på et andet punkt, idet vi ikke finder det hensigtsmæssigt at oprette et nyt direktorat under ministeriet for Grønland. Det kan ikke være rimeligt at gøre dette, når vi ved, at sagsområderne inden for dette ministerium alligevel i løbet af nogle få år — ingen ved vel ganske nøje hvor mange — vil blive flyttet til de fagministerier, hvor de i virkeligheden hører hjemme. Vi er i venstre og har altid været klart tilhængere af, at der ikke skal være denne skelnen mellem landsdelene, og det er naturligvis i konsekvens heraf, at vi har taget den nævnte stilling til det foreliggende lovforslag.

Jeg tror også, at det administrativt vil vise sig, at den løsning på problemet, vi har peget på: en koordinering med Danmarks geologiske undersøgelse — vel vidende, at arbejdsfeltet og den videnskabelige forskning er forskellig i disse to områder af Danmark — havde været heldigere.

Vi kan altså ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse. Jeg vil til den højtærede minister for Grønland sige, at vi mellem denne anden behandling og den tredje behandling, der formentlig vil komme om nogle dage, er villig til og interesseret i at søge en bred enighed om dette spørgsmål opnået; men det forudsætter jo rigtig nok, at den højtærede minister og flertallet

her i salen vil række os en lillefinger. Vi har indtil dette øjeblik ikke fået noget grundlag at forhandle på.

Det, der er spørgsmålet — må jeg resumere — er ikke, om der skal skabes en fast institution, en fast arbejdsform for disse mennesker, men hvordan dette skal gøres. Det er det, sagen drejer sig om.

Knud Thomsen: Også jeg vil ved dette lovforslags anden behandling gerne fastslå, hvad det er, der er enighed om, og hvad der så ikke er enighed om.

Vi er fra det konservative folkepartis side fuldstændig enige i, at det geologiske arbejde i Grønland naturligvis skal fortsættes og uddybes; det er et interessant og værdifuldt arbejde. Vi forstår også, at den gruppe geologer, der arbejder under Grønlandsministeriet i dag, hvor organisationen er blevet stor, gerne ønsker en fastere organisationsform. Der er altså intet som helst, der adskiller vort synspunkt fra flertallets synspunkt, for så vidt angår arbejdet i Grønland; derom er vi fuldt enige.

Det er kun den foreslåede organisationsform, vi ikke er glade for. Det står for mig som noget tvivlsomt, om det var klogt i sin tid organisatorisk at udskille Grønlands geologiske undersøgelse fra Danmarks geologiske undersøgelse. Man står altså nu efter mange års forløb over for et valg. Hvis Grønlands geologiske undersøgelse organiseres som et direktorat under Grønlandsministeriet — bevares, det kan flyttes, men det er og bliver dog et direktorat, når lovforslaget er gennemført — afskærer man sig efter vor mening mere eller mindre for steds fra den mulighed at få et organisatorisk samarbejde imellem, skal vi sige moderinstitutionen Danmarks geologiske undersøgelse og Grønlands geologiske undersøgelse. Vi synes, det er kedeligt, at disse to undersøgelser skal adskilles i hver sin organisatoriske hovedform eller under hvert sit direktorat, og tror, at det fremover vil give vanskeligheder. Vi vil derfor heller ikke kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse. Men også jeg vil naturligvis meget gerne, hvis der bliver et fortsat udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling, deltage heri og høre, om der skulle være mulighed for en bredere enighed.